

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ

ÜNİTER ULUS DEVLET, LAİK
CUMHURİYET VE TAM BAĞIMSIZLIK
MANİFESTOSU

TEMMUZ 2026

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
BURSA ŞUBESİ

ÜNİTER ULUS DEVLET, LAİK
CUMHURİYET VE
TAM BAĞIMSIZLIK
MANİFESTOSU

“ Cumhuriyetimizin kurulduğu günden bugüne emperyalistlerin ve yerli işbirlikçilerinin ülkemiz üzerinde oynamak istediği oyunlar bitmezken;

Demokratik kitle örgütlerinin katılım sağlamasını arzu ettiğimiz,

Siyaset kurumunun önemle dikkate almasını umduğumuz,

Tüm ulusumuzunda desteklemesini beklediğimiz
ÇAĞRIMIZDIR. ”

16. Dönem Bursa Şube Yönetim Kurulu

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ
BURSA ŞUBESİ

GENÇLİĞE HİTABE

Ey Türk Gençliği!

Birinci vazifen, Türk istiklâlini, Türk Cumhuriyeti'ni, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek, dâhilî ve haricî bedhahların olacaktır.

Bir gün, istiklâl ve Cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için, içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin! Bu imkân ve şerait, çok nâmüsait bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklâl ve Cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zaptedilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir.

Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dâhilinde, iktidara sahip olanlar gaflet ve dalâlet ve hattâ hıyanet içinde bulunabilirler. Hattâ bu iktidar sahipleri şahsî menfaatlerini, müstevlilerin siyasî emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakr-ü zaruret içinde harap ve bîtap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evlâdı!

İşte, bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen; Türk İstiklâl ve Cumhuriyeti'ni kurtarmaktır!
Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur!

Mustafa Kemal Atatürk

20 Ekim 1927

ÖNSÖZ

Laik Cumhuriyetimiz, üniter ulus devletimiz ve aydınlanma devrimlerimiz günümüzde yalnızca ekonomik ve siyasal sorunlarla değil; aynı zamanda kuruluş felsefemizi, ulusal bütünlüğümüzü, dil birliğimizi, demokrasimizi ve tam bağımsızlığımızı hedef alan çok yönlü tehditler ve emperyal saldırılarla karşı karşıyadır. Elinizde bulunan “Üniter Ulus Devlet, Laik Cumhuriyet ve Tam Bağımsızlık Manifestosu”, Atatürkçü Düşünce Derneği’nin varlık nedeninin ve dahili ve harici bedhahların bu hain girişimlerini engelleyerek Türk İstiklâl ve Cumhuriyetini ilelebet muhafaza ve müdafaa etmek sorumluluğunun gereği olarak kaleme alınmıştır. Bu manifesto, herhangi bir siyasi hesaplaşmanın ya da günlük politik tartışmaların ürünü değildir. Aksine, Gazi Mustafa Kemal Atatürk’ün “Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir.” anlayışıyla şekillenen ulus devlet modeline, laik Cumhuriyet rejimine ve tam bağımsız Türkiye idealine yönelen tehditler karşısında bir duruş beyanı, bir çağrı metnidir.

Yakın tarih göstermiştir ki, Batı emperyalizmi Türkiye ile ilgili hedeflerinden hiçbir zaman vazgeçmiş değildir. Dün işgal ordularıyla ve işbirlikçilerinin gaflet ve dalalet ve hıyanetleriyle gerçekleştiremediğini, bugün mikro milliyetçilik ve dincilik enstrümanlarını kullanıp etnik ve mezhepsel ayrışmaları körükleyerek, terör örgütlerini destekleyerek, demokrasimizi, rejimimizi ve sınırlarımızı tartışmaya açarak gerçekleştirmeye çalışmaktadır.

1990’lardan itibaren coğrafyamızda yaşanan gelişmeler, kışkırtılan iç savaşlarla değiştirilen rejimler, yeniden çizilen haritalar ve ülkemize dayatılan Sevr kopyası projeler bu gerçeğin en açık göstergeleridir.

Türkiye Cumhuriyeti’nin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğü, pazarlık konusu yapılamayacak kadar kutsal bir ulusal değerdir.

ATATÜRKÇÜ
DÜŞÜNCE
DERNEĞİ
BURSA ŞUBESİ

Terörle mücadele; hukuk devleti ilkeleri içinde kararlılıkla yürütülmesi gereken bir güvenlik görevidir. Milletimizin birliğini hedef alan silahlı yapılanmalarla veya onların siyasi uzantılarıyla yürütülen her türlü müzakere ve pazarlık girişimi, toplumsal hafızada derin yaralar açmakta ve devlet otoritesinin sorgulanmasına neden olmaktadır. Elli bine yakın insanımızın hayatına mal olan, trilyonlarca dolarlık kaynağımızı ve onlarca yılımızı heba eden emperyalizm taşeronu bir terör örgütünün eli kanlı elebaşının Türkiye'nin geleceğini şekillendirecek bir siyasi aktör statüsü ile devletimize muhatap kılınması asla kabul edilemez.

Bu manifesto; Türkiye Cumhuriyeti'nin etnik kimlikler, mezhepler veya bölgesel aidiyetler üzerinden yeniden tanımlanmasına karşı çıkmaktadır. Çünkü Cumhuriyetimizin temel harcı; ortak tarih, ortak kader, ortak vatan, dil birliği ve yurttaşların eşitliği bilincidir ve tamamı anayasamızın, yasalarımızın güvencesi altındadır.

Üniter ulus devlet yapısı; anayasal bir tercih olmasının çok ötesinde, Anadolu'daki kadim halk kardeşliğinin, barış içinde birlikte yaşamının ve milli egemenliğin olmazsa olmazıdır. Laiklik; toplumumuzu birleştiren, dünya ve din işlerini birbirinden ayırarak kutsal din duygularını siyasi çekişmelerin ve günlük tartışmaların dışında tutan, inanç ve ibadet özgürlüğü kadar inanmama özgürlüğünün de teminatı olan ve devlet yönetiminde akıl ile bilimin esas alınmasını sağlayan çağdaş bir Cumhuriyet ilkesidir.

Tam bağımsızlık ise; sadece siyasi sınırlarımızın korunması değil, ekonomik, hukuki, askeri, sosyal ve kültürel alanlarda hiçbir yabancı gücün vesayeti altına girmemektir. Atatürk'ün ifade ettiği gibi, bağımsızlık bir bütündür; parçalanamaz ve devredilemez.

Biliyoruz ki Türk Milleti tarih boyunca karşılaştığı bütün tehditleri milli birlik ruhuyla aşmayı başarmıştır. Bugün de gereken; ayrılmak değil birleşmek, teslimiyet değil direnmek, günü kurtaran politikalar değil Cumhuriyetin kurucu değerleri etrafında yeniden kenetlenmekti

Bu manifesto, geçmişten geleceğe güçlü bir iradenin ifadesidir. Amacımız, Cumhuriyet devrimimizin temel ilkelerini yeniden hatırlatmak, Türkiye'nin üniter yapısına, laik Cumhuriyetine ve tam bağımsızlığına sahip çıkacak bir toplumsal bilinç oluşturmaktır. Manifestonun, kapak tasarımını gerçekleştiren Atatürkçü Düşünce Derneği Bursa Şubemiz Gençlik Kolları Başkanı İlke İzmir'e, basıma hazırlayan Duygu Gönül'e teşekkür ederiz.

YAŞASIN YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ!
YAŞASIN KEMALİST DEVRİM!
Saygılarımızla...

Hüsnü BOZKURT
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE
DERNEĞİ
Genel Başkanı

Gürhan AKDOĞAN
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE
DERNEĞİ
Bursa Şube Başkanı

EMPERYALİZME VE O’NUN SİNSİ TUZAKLARINA GEÇİT VERMEYECEĞİZ

ÜNİTER ULUS DEVLET, LAİK CUMHURİYET VE TAM BAĞIMSIZLIK MANİFESTOSU

**“Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti
denir.”**

Laik, demokratik Türkiye Cumhuriyeti; tam bağımsız Türkiye idealimiz, bölünmez bütünlüğümüz; üniter ve ulus devlet yapımız bizim için vazgeçilmezdir.

Başta Mustafa Kemal Atatürk ve Kemalist devrimcilerin kurduğu Cumhuriyetimiz ve onun aydınlanmacı devrimleri ile bizi onurlu saygın kılan temel ilkelerimiz kuruluşundan bu yana emperyalizmin, gericiliğin, bölücülüğün ve karanlıktan beslenen odakların hedefi olmuştur.

Ancak bugün yaşadığımız süreçte Cumhuriyetimize, kuruluş ilkelerimize, ulusal egemenliğimize ve ulus devlet yapımıza yönelik saldırılar geçmişe göre çok daha sistematik, çok daha organize ve çok daha cüretkâr biçimde sürdürülmektedir. Ancak Türk milleti emperyal tuzakları yine bozacaktır, 1923 devrimci Cumhuriyetimizin özünü oluşturan ilkeler ile yeniden çağı yakalamaya karardır. Diğer taraftan “Yeni Anayasa” tuzakı emperyalizmin işgali altındaki ülkelerde, işbirlikçi rejimler uzun süre yaşasın ve ona meşruiyet kazandırsın diye uygulamaya konan bir dayatmadır. Kemalist Cumhuriyetimizin böylelikle yeni bir rejime dönüşmesine ve ona meşruiyet kazandırılmasına yol açacak bir yeni Anayasa uygulamasına güçlü bir şekilde karşı olduğumuzu vurguluyoruz.

Bizler; Büyük Atatürk’ten aldığımız tarihsel görev bilinciyle, yalnızca bugüne değil geleceğe de belge bırakmak, Türk milletini uyarmak, Cumhuriyetin temel değerlerini savunmak ve emperyalizmin yeni kuşatma girişimlerine karşı toplumsal hafızayı diri tutmak amacıyla bu bildirgeyi kamuoyu ile paylaşmayı tarihsel bir sorumluluk kabul ediyoruz.

Bu metin yalnızca bir değerlendirme değil; aynı zamanda bir uyarı, bir duruş, bir çağrı ve bir Cumhuriyet andıdır.

EMPERYALİZM, BOP VE TÜRKİYE ÜZERİNDEKİ SENARYOLAR

Bugün yaşadığımız gelişmeleri birbirinden bağımsız değerlendirmek mümkün değildir.

Ortadoğu’da yıllardır yürütölen Büyük Ortadoğu Projesi’nin temel amacı; ulus devletleri parçalamak, etnik ve mezhepsel çatışmaları derinleştirmek, enerji yollarını denetlemek ve emperyalizme bağımlı yeni yapılar oluşturmaktır.

Irak’ın parçalanması, Suriye’nin fiilen bölünmesi, Libya’nın çökertilmesi, Gazze’de yaşanan insanlık dramı, İran’a yönelik saldırılar, hep aynı stratejik aklın ürünüdür. Türkiye de bu planların dışında değildir.

ABD’nin Ankara Büyökelçisi Tom Barrack’ın **“Türkiye için en iyi model Osmanlı millet sistemidir”** açıklaması son derece dikkat çekicidir. Bu açıklama BOP ile Türkiye’yi ılımlı bir İslam devletine dönöştürmek ve sözde bir Kürt devleti kurdurarak Türkiye’yi bölme veya federatif bir yapıya dönöştürme stratejisinin bir parçasıdır.

Amerikan RAND Corporation düşünce kuruluşunun daimi politik danışmanı, ABD Merkezi Haberalma Teşkilatı’nın (CIA) eski başkan yardımcısı, Yeni Türkiye Cumhuriyeti ve Siyasal İslamın geleceğı kitaplarının yazarı Graham Fuller, CIA nin Ortadoğu istasyon şefi 1993 Türkiye raporunu yazan Türkiye düşmanı terörist Fetullah Gülene ABD ye giriş sağılayan, 1980 Faşist darbesini Jimmy Carter’e **“Bizim çocuklar yaptı”** diyerek bilgi veren Paul Bernard Henze, Türkiye’nin ılımlı İslam teorisyenleri Baba Bush döneminin Ankara Büyökelçisi Morton Abramowitz ile ABD savunma Bakanlığı danışmanı ve stratejik araştırmalar enstitüsü öğretim üyesi medeniyetler çatışması kitabı ile ünlü Samuel P. Huntington.

Bunlar 1990 lı 2000li yılların Türkiye üzerinde stratejiler geliştiren emperyalizmin hizmetkarlarıdır. Tom J. Barrack ise bunların son versiyonudur.

Kendini sömürge valisi sanan ve bize ne yapmamız gerektiğini söyleyen Tom J. Barrack yukarıda ifade ettiği sözleri nedeniyle derhal ülkesine gönderilmelidir. Senin o ‘‘Osmanlı milleti’’ dediğin yüzyıl önce yıkıldı. Mazlumlara örnek olan eşi benzeri görülmemiş bir milli mücadele ile siz emperyalistleri yenerek, sonsuza dek yaşayacak bir Cumhuriyet kurduk. Aslında siz emperyalist işgalcilere biz akıl verelim. Bütün Ortadoğu’yu ve Dünya coğrafyalarını kan gölüne çeviren çocukları kadınları katleden sizler bu coğrafyalardan ellerinizi çekin, sömürü düzenlerinizden vazgeçin.

Hepimizin bildiği üzere kısa bir süre önce 22 Ekim 2024’te bir gün birdenbire Bahçeli’nin **‘‘Terörist başının tecridi kaldırılırsa gelsin TBMM’de DEM Parti grup toplantında konuşsun. Terörün tamamen bittiğini ve örgütün lağvedildiğini haykırınsın. Bu dirayet ve kararlılığı gösterirse umut hakkının kullanımıyla ilgili yasal düzenlemenin yapılması ve bundan yararlanmasının önü de ardına kadar açılınsın’’** sözleri ve terörist başının meclis grubunda konuşma yapması daveti ile karşılaştık. O günlerde bu çağrı toplumda büyük şaşkınlık yaratmıştı.

Öncelikle ifade edelim ki evet terör mutlak bitmeli. Evet terörsüz bir Türkiye son derece önemli bir hedef, bunda hiç kuşku yok, ama terörist başının muhatap alınarak, hain terör örgütünün fesih bildirisi üzerinden Devletimizce muhatap alınması, içerideki siyasal uzantılarının devletimize aracılık yapması kabul edilemez.

Şimdi sanırım gayet iyi anlaşılmıştır.

Kısa süre önce terörist başı TBMM’ye çağrılıp ‘‘Kurucu Önder’’ ilan edilirken ‘‘bebek katili’’ eli kanlı terörist başıda **‘‘Terörsüz Türkiye’’** ve **‘‘Demokratik konfederalizm mutlak zorunluluktur’’** derken bunlar hep bir ağızdan kimlerin sözcülüğünü yapıyor?

Cumhuriyetimiz için geçmişte bir AKP’li milletvekili **“900 yıllık imparatorluğun 90 yıllık reklam arası son buldu”** dediği hatırlardayken bugünde Meclis’te görüşmeler esnasında yaptığı canlı yayında kullandığı rumuz olan ‘Yeliz’ ismiyle tanınan eski AKP’li bir Milletvekili **“Kadim bir geçmişe sahip Aziz Millet ve Büyük Devlet, kanlı 1923 darbesiyle hesaplaşmadan ve helalleşmeden, Yeni, Terörsüz ve Büyük Devlet yolunda ilerleyemez...! Bir düdük çalıp, yeni, onurlu ve beyaz bir sayfa ilerleyemez...!”** buyurmuştu. Sözün bittiği yer. Yani Cumhuriyetimiz kanlı darbe imiş. Günümüzde bir tek cümleden insanlar halkı kin ve düşmanlığa sevk etmekten gözaltına alınırken onlar bu denli fütursuzca konuşabiliyorlar.

Unutmayalım bu süreç devam ederken **DEM’li Başkan Bakırhan** **“Seyid Rıza ne yaptıysa, Teyh Saitler, Sakineler ne yaptıysa Kürt halkıda onu yapacaktır”** Diyor... Son zamanlarda da **“Kürt halkının statüsünü tanıyan Türkiyelilik tek çözümdür” ve bizim rotamızı Türkiye halkları belirlesin”** diye buyurmuştu...

Seyit Rıza kim? Şeyh Said kim? Ne yapmışlar?

Sorduk, biz yanıtlayalım. Bunlar Cumhuriyete başkaldıran İngiliz işbirlikçisi hainler. Cumhuriyet Rejimine başkaldıran Sevr savunucuları. Bakırhan’ın söylemi ile bunlar ne yaptılarsa onu yapacaklarmış. Öyle diyor...açık değil mi? Terörist başıda bir yazısında rota belirliyor, yeni bir Cumhuriyet tanımı yapıyor. **“Konfederalizm”(!)** Türkiye’yi parça parça bölme projesidir.

Bu açıklamalar; üniter ulus devleti aşındırmaya yönelik emperyal bir bakış açısının dışı vurumudur.

Biz buradan açıkça ilan ediyoruz:

Türkiye Cumhuriyeti, Osmanlı millet sistemi üzerinden yeniden tarif edilemez. Türkiye Cumhuriyeti; ümmet düzenini reddederek kurulmuş modern bir ulus devlettir.

Emperyalizmin Türkiye için öngördüğü model; etnik temelli parçalanma, mezhepsel ayrışma, federatif yapı ve zayıflatılmış merkezi devlettir.

Bu nedenle; “**Demokratik Konfederalizm**”, “**Yerel Özerklik**”, “**Çok Hukuklu Yapı**”, “**Eşit Kurucu Unsurlar**”, “**Türkiyelilik**”, “**Eşit Yurttaşlık**”, “**Anadilde Eğitim**” gibi kavramlar yalnızca birer masum siyasal öneri değildir. Bunlar, ulus devletin çözülmesine yönelik ideolojik araçlardır.

Diğer taraftan; yakın bir süre önce gündeme gelen kanal İstanbul projesini de hatırlatmakta yarar var. Bu projenin altında yatan önemli nedenlerden biride Montrö sözleşmesinin delinmesi, ortadan kaldırılması stratejisidir. Türk milletinin egemenlik haklarının en önemli güvencelerinden biri olan Montrö Boğazlar Sözleşmesi, Türkiye’nin boğazlar üzerindeki tam denetimini sağlayan tarihsel ve stratejik bir kazanımdır. Bu tartışmalardan sonra yaşanan Rusya- Ukrayna savaşı ile ABD -İran İsrail savaşında yer alan Hürmüz boğazı savaşı dünyada eşi benzeri bulunmayan Montrö boğazlar sözleşmemizin Türkiye’nin güvenliği için ne denli önemli olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Bugün tam da ABD büyükelçisi Tom Barrack’ın hadsizce açıklamalarının olduğu, diğer taraftan terörsüz Türkiye tatlandırıcılı ulusal bütünlüğümüzü hedef alan açıklamalarının olduğu günlerde gündeme getirilen boğazlarda NATO karargâhı kurulması ya da uluslararası askeri yapılanmaların Türkiye’nin egemenlik alanlarında kalıcı biçimde konuşlandırılması yönündeki girişimler, Montrö rejiminin ruhuna ve Türkiye Cumhuriyeti’nin tam bağımsızlık ilkesine açıkça aykırıdır.

Boğazların herhangi bir küresel güç mücadelesinin askeri üssüne dönüştürülmesi; Türkiye’yi Karadeniz’deki emperyalist hesapların tarafı haline getirecek, ülkemizin barışçı denge politikasını zayıflatacak ve ulusal güvenliğimizi dış müdahalelere daha açık hale getirecektir.

Türkiye Cumhuriyeti, boğazlar üzerindeki egemenlik haklarını tartışmaya kesinlikle açtırmamalı, Montrö Sözleşmesi ulusal bağımsızlığımızın kırmızı çizgisi olarak kararlılıkla savunmalıdır. Cumhuriyetimiz, tam bağımsız, üniter, laik, demokratik ulus devlet niteliğimiz bölünmez bütünlüğümüz, Atatürk ilke ve devrimlerimiz vazgeçilmezimizdir.

1923 CUMHURİYETİ HEDEF ALINMAKTADIR

Bir süredir bazı çevreler artık gerçek niyetlerini gizleme ihtiyacı dahi duymamaktadır.

Liberal çevreler, İkinci Cumhuriyetçi anlayış, Atlantikçi odaklar, Soroscular; siyasal İslamcı çevreler, bazı dönek sözde solcular, etnik siyaset üzerinden Cumhuriyet karşıtlığı üreten yapılar ve “Yetmez Ama Evet” çizgisinin devamlıları; 1923 Cumhuriyeti ile hesaplaşma hedeflerini açıkça ifade etmektedir.

Yıllardır **“Karanlığın farkında mısınız?”** diye sorduk. Yıllardır **“Hedef, Atatürk’ün kurduğu laik üniter ulus devlettir”** dedik.

Bugün gelinen noktada bu uyarılarımızın ne kadar haklı olduğu ortadadır. Bazı açıklamalarda açıkça:

- “1923 bitti”,
- “Yeni kuruluş gerekiyor”,
- “Yeni anayasa şart”,
- “Kurucu önderlik”,
- “Yeni devlet”,

“İki halkın kurucu unsur olması” ifadeleri kullanılmaktadır.

Açılım girişimleri bu rejim içinde etnik köken meselesi varmış gibi göstererek aslında yeni bir devlet kurma projesinin ayak sesleridir. Bu proje 1923’te kurulan mazlum uluslara örnek olan bir devlete son verme projesidir. Asıl hedef 1923’tür. Bu söylemler tesadüf değildir. Çünkü hedef; 30 Ağustos’un, Lozan’ın, 29 Ekim’in, Cumhuriyet devrimlerinin, ulus devlet anlayışının tasfiyesidir.

O halde ortada söz konusu olan ‘yıkma – kurma’ ikilemidir. Eski rejimi (1923) yıkma ve yeni rejimi kurma ancak ve ancak onlara göre 1923’ün kurucu partisi CHP ve Atatürk Düşünce sistemi yani Kemalizm yıkılırsa veya sesini çıkartamayacak derecede ezilirse başarıya ulaşılabilir.

Bir başka deyişle, emperyalistler ve işbirlikçileri ‘Atatürk mitini’ aşmaya

çalışmaktadırlar. Bu miti aşmak ve yeni bir kuruluş için bize sürekli önerdikleri şey seçimlerden çok yeni kurucu anayasa olacaktır.”

Bizler çok iyi biliyoruz: **1923 yalnızca bir tarih değildir. 1923; emperyalizme karşı kazanılmış insanlık onurudur. 1923; ümmetten millete geçiştir. 1923; kulluktan yurttaşlığa yükseliştir. 1923; bir milletin mazlum milletlere örnek bir ayağa kalkış destanıdır..**

Bu nedenle Cumhuriyet ile hesaplaşmak isteyenler yalnız Türkiye ile değil; bağımsızlık düşüncesiyle hesaplaşmaktadır.

TERÖR ÖRGÜTÜ BİLDİRİSİ VE SÖYLEMLERİNİN ANLAMI NEDİR?

Terör örgütünün sözde fesih bildirisi incelendiğinde çok açık bir tablo ortaya çıkmaktadır.

Şimdide;

Eli kanlı emperyalizmin maşası terör örgütünün “silah bırakma” ve “örgütü feshetme” bildirisi adı altındaki sözde metne göz atalım.

Şöyle diyor hain terör örgütü; *“Partimiz PKK; kaynağını Lozan Antlaşması ve 1924 Anayasasından alan Kürt inkâr ve imha siyasetine karşı, halkımızın ‘özgürlük hareketi’ olarak tarih sahnesine çıktı...*

Ulusların kendi kaderini tayin hakkı ilkesini benimseyerek, silahlı mücadele stratejisi temelinde meşru, haklı bir mücadele yürüttü. PKK katı Kürt inkarının, buna dayalı ‘imha siyasetinin, soykırım ve asimilasyon politikalarının’ egemen olduğu koşullarda şekillendi...

Kürt varlığını kabul ettirmeyi ve Kürt sorununun Türkiye’nin temel realitesi olarak görülmesini esas aldı. Bu temelde ‘başarıyla yürüttüğü’ mücadele sonucunda bölge halklarının özgürlük umudu ve onurlu yaşam arayışının sembolü haline geldi...

“Özgürlük Hareketi’ hem nicel hem nitel olarak büyüdü, ‘gerilla savaşı’ ‘Kürdistan’ ve Türkiye’ye yayıldı. ‘Gerillanın’ yürüttüğü ‘Savaş’ın etkisiyle Kürt halkı ‘serhildanlara’ (İSYANLARA) kalktı. Böylece ‘her iki taraf’ açısından ‘savaş’ temel seçenek haline getirildi (!)...

‘Önder Apo’ Kürt-Türk ilişkilerinin sorunsallaştığı ‘Lozan Antlaşması’nın ve ‘1924 Anayasası’nın öncesini referans alarak, ‘Ortak Vatan’ ve ‘Kürt-Türk halklarının kurucu öge olduğu’ Demokratik Türkiye Cumhuriyeti perspektifini ve Demokratik Ulus anlayışını ‘Kürt sorunu’nun çözüm çerçevesi olarak benimsedi...

52 yıldır önderlik ve PKK yürüyüşüne büyük bedeller pahasına katılarak, inkâr ve imha siyasetine, soykırım ve asimilasyon politikalarına karşı direnen onurlu halkımız, barış ve demokratik toplum sürecini daha bilinçli ve örgütlü biçimde sahiplenecektir...

Söz konusu kararların uygulanması ‘Önder Apo’nun süreci yürütüp yönlendirmesini, demokratik siyaset hakkının tanınmasını ve sağlam, bütünlüklü bir hukuki güvenceyi gerektirir...

PKK’nın 12. Kongre bildirisi incelendiğinde, metnin yalnızca **“silah bırakma”** ya da **“örgütsel fesih”** açıklaması olmadığı; aynı zamanda Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş felsefesine, üniter ulus devlet yapısına ve Lozan düzenine yönelik kapsamlı bir siyasal karşı tez içerdiği görülmektedir. Bildirinin özellikle bazı bölümleri, doğrudan doğruya Türkiye Cumhuriyeti’nin anayasal temellerini tartışmaya açan bir çerçeve oluşturmaktadır.

Öncelikle sözde bildirinin en dikkat çekici ve en kritik bölümlerinden biri şudur: “Partimiz PKK; kaynağını Lozan Antlaşması ve 1924 Anayasasından alan Kürt inkâr ve imha siyasetine karşı... tarih sahnesine çıktı.” Bu ifade, yalnızca bir tarih yorumu değildir. **Doğrudan Lozan Antlaşması’nı ve 1924 Anayasası’nı “sorunun kaynağı” olarak ilan etmektedir.** Oysa Lozan, Türkiye Cumhuriyeti’nin uluslararası tapu senedidir. 1924 Anayasası ise ulusal egemenlik temelinde kurulan Cumhuriyetin anayasal ifadesidir. Bildiri bu iki temel kurucu metni “inkâr ve imha siyaseti” ile özdeşleştirerek Cumhuriyetin kuruluş meşruiyetini tartışmaya açmaktadır. Bu hadsizliğe sessiz kalmamız beklenmektedir. Hayır.

Lozan’dan vazgeçmek; Türkiye Cumhuriyeti’nden vazgeçmektir.

Bu yaklaşım, klasik bir “hak ve özgürlük talebi” sınırını aşmakta;

Cumhuriyetin kuruluş paradigmasına itiraz eden yeni bir siyasal kurgu önermektedir. Bildirinin ikinci kritik noktası ise şu ifadedir:

“Önder Apo Kürt-Türk ilişkilerinin sorunsallaştığı Lozan Antlaşmasının ve 1924 Anayasasının öncesini referans alarak...”

Burada “Lozan öncesi” vurgusu son derece dikkat çekicidir. Çünkü Lozan öncesi dönem, Osmanlı’nın çok hukuklu, çok kimlikli, millet sistemi üzerine kurulu yapısını ifade etmektedir. Cumhuriyet ise tam tersine; ümmetten millete geçişi, yurttaşlık esaslı ulus devleti ve üniter yapıyı temsil eder. **Dolayısıyla bildiride önerilen model, Cumhuriyetin “tek millet – tek vatandaşlık – üniter devlet” anlayışının yerine, etnik temelli “kurucu ortaklık” anlayışını koymaktadır.** Nitekim aynı metinde şu ifade açık biçimde yer almaktadır:

“Kürt-Türk halklarının kurucu öge olduğu Demokratik Türkiye Cumhuriyeti...”

Bu ifade son derece önemlidir. Çünkü mevcut anayasal sistemde **Türkiye Cumhuriyeti’nin kurucu unsuru etnik topluluklar değil, ortak vatandaşlık temelindeki Türk milletidir.** Türkiye Cumhuriyeti

Anayasası’nın 66. maddesi:

“Türkiye Cumhuriyeti’ne vatandaşlık bağı ile bağlı olan herkes Türk’tür.” demektir. Yani anayasal vatandaşlık tanımı etnik değil siyasal ve hukuksaldır. Terör örgütünün sözde bildirisinde ise **“iki kurucu halk”** yaklaşımı öne çıkarılmaktadır. Bu yaklaşım; federatif modellerde, çok uluslu devlet yapılarında veya konfederal sistemlerde görülen bir anlayıştır. Bu nedenle metin, üniter devlet yapısı açısından ciddi bir paradigma değişikliği önerisi olarak değerlendirilmektedir.

Bir başka dikkat çekici bölüm ise **“demokratik ulus”, “öz örgütlenme”, “kendini savunur hale gelme”, “komünal demokratik toplum” gibi kavramlardır.** Örneğin: **“Halkımızın... öz örgütlerini oluşturması... saldırılar karşısında kendini savunur hale gelmesi...”** ifadesi, yalnızca kültürel hak ya da demokratik temsil talebinin ötesine geçmektedir. Bu tür kavramlar, özellikle PKK/KCK literatüründe uzun yıllardır “yerel özerklik”, “demokratik konfederalizm” ve merkezi devlet otoritesinin aşındırılması bağlamında kullanılmaktadır.

Bu nedenle bildirideki terminoloji, yalnızca “silah bırakma” değil;

farklı yöntemlerle siyasal alanı yeniden yapılandırma stratejisi olarak okunmaktadır. Bildirinin dikkat çeken bir başka yönü de PKK’nın kendi mücadelesini:

- “meşru, haklı mücadele”
- “özgürlük hareketi”
- “diriliş devrimi”
- “gerilla savaşı”

şeklinde tanımlamasıdır. Sırrı Süreyya Önder’in süreç başında söylediği ***“Bu perspektifi ortaya koyarken şüphesiz pratikte silahların bırakılması ve PKK’nın kendini feshi, demokratik siyaset ve hukuki boyutun tanınmasını gerektirir”*** sözünün ne anlama geldiğini bu açıklamadan anlıyoruz. Bu yaklaşım, Türkiye Cumhuriyeti’nin terörle mücadele tezini bütünüyle reddeden bir dil kullanmaktadır. Bu bildiriye göre **Türkiye Cumhuriyeti Devleti’nin ve dünyanın on yıllardır “terör örgütü” listelerine aldığı PKK “Özgürlük Hareketi”, müebbet hapis mahkûmu elebaşı “Önder”, devletimiz de soykırımcı ve asimilasyoncu ilan ediliyor.** Bu nedenle sözde bildiri, tarafımızdan yalnızca bir “barış bildirisi” değil; aynı zamanda örgütün kendi tarihsel anlatısını meşrulaştırma girişimi olarak da değerlendirilmektedir. Bu metin;

- Terörü meşrulaştıran,
- Cumhuriyeti suçlayan,
- Lozan’ı hedef alan,
- 1924 Anayasası’nı düşmanlaştıran,
- Türkiye Cumhuriyeti’ni “soykırımcı” ilan eden,
- “İki halklı yeni devlet” anlayışını dayatan bir siyasi metindir.

Bu bildiride: terör örgütü “özgürlük hareketi”, teröristler “gerilla”, terörist başı “önder”, Cumhuriyet ise “inkâr rejimi” olarak sunulmaktadır. Üstelik; “demokratik siyaset hakkı”, “hukuki güvence”, “çok hukuklu yapı”, “kurucu unsur” gibi kavramlarla Türkiye Cumhuriyeti yeniden tarif edilmeye çalışılmaktadır. Biz buradan açıkça ilan ediyoruz: Türkiye Cumhuriyeti; terör örgütleriyle pazarlık sonucu kurulmuş bir

devlet değildir. **Türkiye Cumhuriyeti; Dumlupınar’da, Sakarya’da, İnönü’de, Antep’te, Maraş’ta, Urfa’da, İzmir’de, Ankara’da, Lozan’da kazanılmıştır.** Cumhuriyetimizin meşruiyet kaynağı; Türk milletinin bağımsızlık iradesidir.

TERÖR GERÇEĞİ, ŞEHİTLERİMİZ VE UNUTTURULMAK İSTENEN GERÇEK

ABD destekli bölücü terör örgütü PKK’nın 1978 yılında kurulmasından bu yana Türkiye Cumhuriyeti, yalnızca silahlı bir terör tehdidiyle değil; aynı zamanda emperyalizmin ülkemizi parçalamaya yönelik uzun vadeli projeleriyle de mücadele etmek zorunda bırakılmıştır. Aradan geçen yaklaşık yarım yüzyıllık süreçte, kadın-erkek, genç-yaşlı, asker-sivil ayrımı olmaksızın 50 bine yakın yurttaşımız yaşamını yitirmiş; ülkemizin kaynaklarından yaklaşık 700 milyar dolar terörle mücadeleye harcanmıştır. Bu ağır bedel yalnızca ekonomik kayıplarla sınırlı kalmamış; toplumsal huzur, kalkınma hedefleri ve ulusal birlik de büyük yaralar almıştır. Türkiye’nin karşı karşıya olduğu bu tehdidin doğru anlaşılması, terörü besleyen dış odakların görülmesi ve ulus devlet yapısının kararlılıkla savunulması tarihsel bir zorunluluktur.

Örneğin daha yakın bir süreçte 7 Temmuz 2025 ‘‘Terörsüz Türkiye’’ dedikleri günlerde 12 askerimizi, evladımızı daha şehit verdik.

Öncelikle aziz şehitlerimizin ruhları şad olsun. Ancak sorulması gereken soru şudur: Bu evlatlarımız gerçekten yalnızca ‘‘metan gazı’’ nedeniyle mi yaşamlarını yitirdiler? Hayır. Asıl neden; 40 yıldır bu ülkenin insanına kan kusturan, emperyalizmin taşeronluğunu yapan bölücü terör örgütüdür.

Evlatlarımız, teröristlerin kullandığı mağaralarda şehit olmuş silah arkadaşlarının naaşlarını ararken yaşamlarını yitirmiştir. Bu gerçeği perdelemeye çalışmak; terörün gerçek sorumlularını görünmez hale getirmeye çalışmaktır. Bugün birileri ‘‘süreç zarar görmesin’’ diyerek gerçekleri söylemekten kaçınmaktadır. Düne kadar ‘‘terörist başı’’ denilen kişi bugün ‘‘kurucu önderlik’’, ‘‘İmralı’’, hatta ‘‘sayın’’ sıfatlarıyla anılır

hale getirilmiştir. Terörist başı; Türkiye Cumhuriyeti'ne “Kürt halkı ve Türk halklarının kurucu unsur olduğu yeni bir devlet” önerme hadsizliğini gösterebilmekte, Lozan'dan ve üniter ulus devletten vazgeçilmesini istemekte, “demokratik konfederalizm mutlak zorunluluktur” diyerek Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluş felsefesini hedef almaktadır.

Bugün açıkça görülmektedir ki; hedef yalnızca bir terör örgütünün silah bırakması değildir. Lozan ile Üniter Ulus Devlet olmaktan vazgeçmemizi 21. yüzyılın Sevr'i BOP'a razı olmamız istenmekte olup, Hedef; Türkiye Cumhuriyeti'nin ulus devlet niteliğinin dönüştürülmesidir.

Bu gerçekler göz ardı edilerek, güney ve doğudaki komşularımızda başlatılan emperyalist uygulamalar doğrultusunda ülkemizde de “Milli Dayanışma, Kardeşlik ve Demokrasi Komisyonu” adı altında başlatılan yeni süreç, katılımcılarının bir türlü açıkça söyleyemedikleri “ulusun ayrışması”, “etnik farklılık” ve “anti demokratik” düşüncelerin platformu olarak kullanılmaktadır.

BAŞBAĞLAR'I, AYBÜKE'Yİ, GÜVENPARK'I, DAĞLICA'YI UNUTMADIK

Bugün “barış”, “demokratikleşme”, “yeni süreç” söylemleri altında toplumsal hafızanın silinmeye çalışıldığını görüyoruz.

Ancak biz unutmadık. Başbağlar'ı unutmadık. Kemaliye'nin Başbağlar köyünde katledilen 33 savunmasız yurttaşımızı unutmadık.

Şehit öğretmen Şenay Aybüke Yalçın'ı unutmadık.

Mardin Pınarcık'ta katledilen kadınları ve çocukları unutmadık.

Kızılay Güvenpark saldırısını, İstiklal Caddesi katliamını, Vodafone Arena saldırısını, Atatürk Havalimanı katliamını, Dağlica'yı, Aktütün'ü, TUSAŞ saldırısını unutmadık.

Yaklaşık 50 bin yurttaşımızın yaşamını yitirdiği bu kanlı süreçte; öğretmenlerimizi, işçilerimizi, doktorlarımızı, hemşirelerimizi, askerlerimizi, polislerimizi, çocuklarımızı kaybettik.

Şimdi aynı yapının siyasi uzantıları üzerinden Cumhuriyetin yeniden tanımlanması dayatılmaktadır. Biz buna sessiz kalmayacağız.

MİLLİ DAYANIŞMA KARDEŞLİK VE DEMOKRASİ KOMİSYONU ORTAK ÇÖZÜM RAPORU DEĞERLENDİRMESİ

Türkiye Büyük Millet Meclisi bünyesinde hazırlanan “**çözüm süreci**” odaklı ortak rapor, terör sorununun siyasal ve toplumsal boyutlarını değerlendirme iddiası taşısa da birçok yönüyle Türk ulus devletinin temel ilkeleri açısından ciddi bir sorun taşımaktadır. **Terörü ortaya çıkaran dış müdahaleler, emperyalist projeler ve etnik temelli ayrıştırma stratejileri yeterince vurgulanmadan hazırlanan bu raporlar, sorunu yalnızca “kimlik” ve “yerel yönetim” eksenine indirgeme riski taşımıştır.** Bu yaklaşım, Türkiye Cumhuriyeti’nin kuruluş felsefesindeki ortak yurttaşlık anlayışını zedeleyebilecek sonuçlar doğurma potansiyeli taşımaktadır.

Ulusal birlik ilkesi; etnik aidiyetler üzerinden siyasal ayrıcalıklar üretilmesini değil, hukuk önünde eşit yurttaşlığı esas alır. **Terör örgütlerinin baskısı altında yürütülen ya da bu baskının gölgesinde şekillenen süreçlerin demokratik meşruiyet üretmesi mümkün değildir.**

Devletin temel görevi; yurttaşlarının hak ve özgürlüklerini korurken aynı zamanda üniter yapıyı, anayasal düzeni ve ulusal egemenliği tavizsiz biçimde savunmaktır. Bu nedenle hazırlanacak her türlü rapor ve politika metni, Türkiye Cumhuriyeti’nin bölünmez bütünlüğünü tartışma konusu yapmayan açık bir çerçeveye dayanmalıdır.

Bizler; barışın ancak güçlü hukuk devleti, demokratik laik cumhuriyet ve ortak ulusal kimlik bilinciyle sağlanabileceğine inanıyoruz.

Türkiye’nin geleceği; etnik ayrışmada değil, Atatürk’ün “Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir” anlayışında birleşmektedir.

1 MART TEZKERESİ VE EMPERYALİZMİN KIRILAN HESABI

1 Mart 2003 tezkeresi, Türkiye Cumhuriyeti tarihinde emperyalizmin en önemli kırılma anlarından biridir.

ABD, Irak işgali için Türkiye topraklarını kullanmak istemiştir. Hükümet buna razı olmuş ancak Türkiye Büyük Millet Meclisi buna izin vermemiştir. İşte emperyalizmin Türkiye'ye bakışı tam bu noktadan sonra daha saldırgan hale gelmiştir. Çünkü Türkiye'de;

- Meclis,
- Yargı,
- Ordu,
- Cumhuriyet bürokrasisi,
- Kuvvetler ayrılığı,
- Ve ulusal refleksler hala direnç gösterebilmektedir.

Bu nedenle yıllardır Türkiye'ye sürekli olarak:

- Yeni anayasa,
- Başkanlık sistemi,
- Yerel yönetim reformu,
- Özerklik,
- Çok kimlikli yeni vatandaşlık tanımı önerilmektedir.

CIA çevrelerinde ve Amerikan düşünce kuruluşlarında yıllar boyunca yapılan değerlendirmelerde açıkça; Türkiye'de güçlü merkezi yapının ve parlamenter sistemin Amerikan çıkarları açısından sorun oluşturduğu ifade edilmiştir.

Şimdide bugün gelineen noktada 1 Mart 2003 tezkeresi sonrası ve yıllar öncesinden ABD emperyalizminin Türkiye ve bölge ülkelerine biçmek istedikleri rollerle ilgili yazdıklarına göz atalım.

ABD savunma bakanlığı danışmanı siyaset bilimci Samuel Huntington'un ***Medeniyetler Çatışması*** başlıklı kitabında yazdığı üzere ABD'nin,

Avrasya'dan ve Kuzey Afrika'ya uzanan ve büyük ölçüde İslam coğrafyasını kapsayan Büyük Ortadoğu İnisiyatifi (BOP) ile Türkiye'ye özel bir rol biçilmiştir. Türkiye'nin enerji zengini Ortadoğu ve Hazar havzasında küresel emperyalizmin taşeronluğunu üstlenmesini konu almaktadır. Açık anlatımıyla, "sınırları kanlı" denilen İslam coğrafyasında Türkiye'nin kontrol kurarak petrol ve doğalgaz kaynaklarının ABD adına bekçiliğini yapmasını öngörmektedir.

Peki, Türkiye bunu nasıl gerçekleştirecektir?

Samuel Huntington'un bu soruya yanıtı, ***"Türkiye İslam'ın çekirdek (merkez-lider) devleti olmalıdır"*** özetindedir. İslam'a liderlik edebilmesi için Türkiye, kendisini yeniden tanımlamalıdır. Öncelikle İslam'a yabancı olduğu gerekçesiyle laiklikten vazgeçmeli ve ***"Türkiye Atatürk'ün mirasını, Rusya'nın Lenin'in mirasını reddedişinden daha eksiksiz bir şekilde ve bütünüyle reddetmek zorundadır."*** Biraz geriye gidersek 7 Ağustos 2003'te

ABD Dışişleri bakanı **Condolezza Rice** ın **22 ülkenin sınırlarını değiştirme projelerinin** olduğunu yazdığı Washington Post gazetesindeki makalesi bize bugünleri hatırlatıyor.

CIA Türkiye istasyon şefi Paul Henze'nin tezkere reddi sonrası 2006'da Beyaz Saray'a sunduğu raporda:

"Türkiye'nin bu şekliyle, Amerikan politikalarının yanında olacağından emin olamayız. Ülkeyi kuranlar, denetim mekanizmasını çok sıkı tutmuşlar. Hükümeti ikna ettiğimizde Meclis; Meclis'i ikna ettiğimizde, ordu; orduyu ikna ettiğimizde yargı karşımıza geçebiliyor. Eğer Amerika'nın çıkarı Türkiye'de bir federal devlet kurulması ise mutlaka ve öncelikle yargı, ordu, Meclis ve hükümeti tek elde toplayan başkanlık rejimine geçilmelidir. Bir kişiyi ikna etmek, birbirini denetleyen yapıyı ikna etmekten çok daha kolay olacaktır. Eğer o bir kişi Amerikan çıkarlarını yardım etmek konusunda tereddüt ederse, bir kişi üzerine kurulmuş yapıyı yıkmak Amerika için sorun olmaz."

Paul Henze açıkça vurguluyor. ***"Amerika'nın çıkarı Türkiye'de bir federal devlet kurulmasıdır"*** diyor. Bunun gerçekleşmesi için de

yasama, yürütme ve yargı erklerinin tek elde toplandığı Başkanlık rejimine geçilmesini öneriyor. O başkanı ikna etmenin de yıkmanın da ABD için kolay olacağını savunuyor...Ve gelinen noktada Türkiye Anayasa değişikliği ile parlamenter sistemden uzaklaşarak ne olduğu belirsiz başkanlık sistemine geçti”

Paul Henze, ABD dış politikasının özellikle Türkiye bağlamında etkili bir kurumu olan Rand Corporation adına hazırladığı **“21. yüzyıla doğru Türkiye”** başlıklı raporda, “küreselleşen dünyada ulus devletlere yer olmadığını, dolayısıyla Türkiye’de Atatürkçülüğün modasının geçtiğini, laikliğin anlamını yitirdiğin, geleceğin Osmanlı’yı çağırdığını” öne sürmüştü.

Bir başka isim CIA Milli Haberalma Konseyi (National Intelligence Council) başkan yardımcısı Graham Fuller o dönemler Türkiye’yi mesken tutmuştu. **“Kemalizm öldü, şimdi yeniden Osmanlı zamanı”** özeti veren konuşmalar yapıyor, kitaplar yazıyorlardı. Türkiye ile ilgili yazdıkları buraya sığmaz. Bugün geldiğimiz noktada:

- Parlamenter sistem fiilen tasfiye edilmiş,
- Kuvvetler ayrılığı zayıflatılmış,
- Devlet yapısı kişiselleştirilmiş,
- Kemalizme saldırılar artmış,
- Cumhuriyetin kurumsal dengeleri aşındırılmıştır.

Ve şimdi sırada yeni anayasa tartışmaları vardır.

YENİ ANAYASA TARTIŞMALARI VE LOZAN’A YÖNELİK SALDIRILAR

Bugün Türkiye’de “yeni anayasa” tartışmaları yalnızca teknik hukuk tartışmaları değildir.

Mesele; Yeni anayasa üzerinden Cumhuriyetin kuruluş felsefesinin ve rejimin değiştirilmek istenmesidir.

Çünkü mevcut anayasa zaten onlarca kez değiştirilmiştir. 1982

Anayasası'nın büyük bölümü yeniden yazılmıştır. Öyleyse soruyoruz:

- Hangi madde eksiktir?
- Hangi özgürlük yoktur?
- Hangi hak anayasal güvence altında değildir?

Bugün iç ve dış politikamızın en önemli konularından biri Anayasa konusudur. Çünkü yabancı ülkelerin Türkiye'ye uzunca bir zamandan beri yeni bir anayasa yapması için çeşitli yollardan telkinlerde bulunduğunu görüyoruz. Aslında büyük devletler başka ülkeleri etkilemek istedikleri zaman önce Anayasalarını değiştirmeye çalışırlar ama kendi Anayasalarını kolay kolay değiştirmezler.

Amerikan Anayasası 236 yıldan beri değişmemiştir; bu anayasanın maddelerinde 27 kere değişiklik yapılmıştır ama Anayasa baştan aşağıya değiştirilmemiştir. Belçika Anayasası, 1831'den beri değişmemiştir. Ama büyük devletler kendileri açısından gerekli gördükleri zaman başka ülkelerin anayasalarını değiştirmek için özel bir çaba harcarlar. Örneğin 2. Dünya Savaşı bittikten sonra Amerika'nın ilk yaptığı işlerden biri Japonya'ya yeni bir anayasa kabul ettirmek olmuştur. **Bugün de yürürlükte olan Japon anayasası işgal kuvvetlerinin komutanı General Mc Arthur'un hukukçu subayları tarafından hazırlanmıştır.**

Alman anayasası da benzeri bir şekilde kaleme alınmıştır. Önce 1946 yılında, yine Amerikalı hukukçuların yönetiminde Bavyera bölgesi için bir temel yasa hazırlanıyor. Daha sonra 1948 yılında, galip devletler Londra'da Alman Anayasası'nın esaslarını saptıyorlar. Bu işle görevlendirilen komisyonlarda Almanlar yok. Anayasayı hazırlayıp Başbakan Adenauer'e götürüyorlar. Bugün yürürlükte olan Alman Anayasası, esasları Londra'da hazırlanan bu anayasadır. Bu iki devlet savaş kaybetmiş. Savaş kaybeden devletlere, güçlü devletler diz çöktürüp, ülkelerini nasıl yöneteceklerini, ilkelerinin ne olacağını belirleyen anayasalar hazırlatmışlar. Niye bize yabancılar sürekli bir yeni anayasa yapmamız için dayatıyorlar? Bunu sorgulamak gerek.

“Türkiye'ye yeni Anayasa gereklidir”, “Yeni anayasa yapılmalıdır”

sözleri yıllardan beri Amerikan düşünce kuruluşlarının raporlarında tekrarlanıyor. Üstelik raporlarında bir de yeni anayasada Türk kelimesi geçmesin diyorlar.

Amerikan Anayasası bu kadar yıl değişmedi de niye Türk Anayasası değişsin, bunu soran yok. Amerikan Anayasası kabul edildiğinde, Amerika'da hala kölelik düzeni vardı. Ondan sonra ne gelişmeler olmuş? Kölelik kalkmış iç savaş olmuş, iki dünya savaşı olmuş, Amerika'da çok şey değişmiş, eyaletlerin sayısı artmış... Bunların hiçbirisi bir anayasa değişikliği için yeterli sebep sayılmamış.

Peki şimdi neden Türkiye'de yepyeni bir anayasa istiyorlar? Yabancılar Atatürk Cumhuriyeti'nden, Kemalizm'den rahatsızlar. Niye? Çünkü Kemalizm'in özünde, dış politikanın tam bağımsızlık esasına göre yürütülmesi var. Yabancıların tahammül edemediği şey budur. **Anayasa bir devletin ideolojisini temsil eder yani anayasa ideolojik bir metindir. Bu yeni anayasa talebi ile devletimizin kuruluş felsefesini, liderliğini ve ideolojisini değiştirmek istiyorlar.**

Şimdi Türkiye'nin yapısını, dokusunu değiştirmek istiyorlar. Bunun çaresi Anayasayı değiştirmek. Anayasayı, yani devletin yapısını, değiştirmek. Sanki Türkiye savaş kaybetti, Anayasalar devletlerin kuruluşunda veya yeniden yapılanmasında söz konusu olur. Yeni anayasa isteğinin nedenlerin biri de Yeni bir Türkiye yaratmak ve onun kurucu başkanı olma hayalidir. İşin özü budur. Başlangıçta 1982 Anayasasının da toplam 177 asıl madde vardı. İlk değişiklik 1987 de yapıldı enson 2017 de yapıldı 30 yılda 21 kez değişiklik gerçekleşti bu maddelerden 23 madde tamamen yürürlükten kalktı 58 tanesi değişmedi. 96 maddede değişiklik oldu. 150 ye yakın noktada değişiklik gerçekleşti.

Mevcut anayasada 154 asıl madde yürürlüktedir. Darbe anayasası dediğimiz 1982 Anayasası neredeyse yüzde 70'i değişmiş durumda kaldı ki anayasa yapmanın ötesinde anayasal kurallar uygulanıyor mu esas can alıcı nokta budur.

Kalan maddelerde ne değiştirilmek isteniyor? Eşit yurttaşlık konusu mu?

İlk dört madde mi? Yerel özerklik üzerinden terörist başının önerdiği konfederalizm mi? Yoksa başlangıç maddesindeki Türk milleti tanımımı ya da iki halkın tanımlandığı bir yeni demokratik Cumhuriyet mi? ya da hangi maddeler bizim için mutlaka değişmesi zorunlu maddeler? ya da hangi maddeler yetersiz? Ya da 42. ve 66 maddeyi mi değiştirmek istiyorsunuz? Ya da 10. Maddede ki yurttaşların eşitliği neyi kapsamıyor? Tüm bu sorular yanıtlanmalıdır.

Örneğin; **MADDE 10- Herkes, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşittir. Kadınlar ve erkekler eşit haklara sahiptir. Devlet, bu eşitliğin yaşama geçmesini sağlamakla yükümlüdür. Bu maksatla alınacak tedbirler eşitlik ilkesine aykırı olarak yorumlanamaz. Hiçbir kişiye, aileye, zümreye veya sınıfa imtiyaz tanınamaz. Devlet organları ve idare makamları bütün işlemlerinde (kanun önünde eşitlik ilkesine uygun olarak hareket etmek zorundadırlar. Burada eksik olan nedir?**

ATATÜRK'ÜN ÇİZGİSİ: TAM BAĞIMSIZ TÜRKİYE

Mustafa Kemal Atatürk daha 1921 yılında şöyle diyordu:

“Biz, bizi mahvetmek isteyen emperyalizme karşı ve bizi yutmak isteyen kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören insanlarız.”

Amasya Genelgesi'nde: **“Milletin istiklalini yine milletin azim ve kararı kurtaracaktır.”**

Erzurum Kongresi'nde: **“Milli sınırlar içinde vatan bir bütündür, parçalanamaz.”**

Sivas Kongresi'nde: **“Manda ve himaye kabul edilemez.”**

İşte bizim rotamız budur. Bizim bir tek rotamız vardır:

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK'ÜN ROTASIDIR.

Bu rota;

- Tam bağımsızlıktır,
- Laiklikdir,
- Ulusal egemenliktir,
- Halkçılıktır,
- Hukuk devletidir,
- Bilimsel eğitimidir,
- Kamuculuktur,
- Üretim ekonomisidir,
- Ulus devlettir.

Türkiye'nin bugün en büyük ihtiyacı;

- Hukukun üstünlüğüdür,
- Yargı bağımsızlığıdır,
- Kuvvetler ayrılığıdır,
- Laik ve bilimsel eğitimidir,
- Güçlü ekonomi,
- Ekonomik adalettir,
- Fırsat eşitliğidir,
- Kamucu sağlık ve eğitim politikalarıdır,
- Yolsuzluktan arınmış devlet düzenidir,
- Onurlu ve bağımsız dış politikadır.

Sonuç olarak, emperyalistlerin çıkarları doğrultusunda günümüz Sevr'i BOP uyarınca Laik Üniter ulus devletin çok uluslu, çok dilli, çok hukuklu, teokratik temelli bir federasyona dönüştürülmesi ve milli sınırlar içinde vatanın bölünmez bütünlüğü ile Türk kimliğinin ve milli birliğin yok edilmesi amaçlı tüm saldırılar ve olası tehditler manifesto içeriğinde çeşitli başlıklarda aktarılmıştır.

1923'den itibaren 100 yılı aşkın süredir devam eden bu saldırılar 2000'lerde BOP'la sürdürülmeye çalışılmış, 1 Mart tezkeresinin reddi ile kesintiye uğramış, 2007 Ergenekon ve 2010 Balyoz kumpasları ile Orduda, 2010 referandumu ile yargıda düzenlemeler yapılarak 1. çözüm süreci ile sonuçlandırılmaya çalışılmıştır. Süreç, milletin karşı çıkması

ile başarısız olunca 15 Temmuz 2016 darbe girişimi ve ardından 16 Nisan 2017 referandumu ile 96 yıllık Meclis merkezli rejim değiştirilerek Türk Tipi Başkanlık Sistemi denilen tek adam rejimine geçilmiştir (Bu bağlamda ABD'nin BOP ile 2003'de duyurduğu 22 ülkenin rejimlerini ve sınırlarını değiştirme hedefi ve bu doğrultuda Paul Henze'nin 2006 raporu unutulmamalıdır).

2024 Ekim ayında Bahçeli çağrısı ile sözde barış, kardeşlik, milli dayanışma ve demokrasi garnitürleri ile süslenerek devreye sokulan yeni çözüm süreci (!), “Terörsüz Türkiye” adı ile alelacele başlatılmış, ABD büyükelçisi Tom Bararak'ın hadsiz sözleri ve İmralı'daki “Kurucu Önder”in ham hayalleri eşliğinde Yeni Anayasa kılıflı “Federasyon Anayasası” arayışları hız kazanmıştır. Onlarca yıl boyunca Türk milletinin Atatürk sevgisini, ulus bilincini ve Cumhuriyetin kuruluş felsefesi olan Atatürkçü Düşünce Sistemine bağlılığını tamamen ortadan kaldırmayı bir türlü başaramayan emperyalistler, bu değerleri simgeleyen kurtuluşun, kuruluşun ve devrimin partisi Cumhuriyet Halk Partisi üzerinden milletin zihnini bulandırmak ve ayırıştırmak için “Mutlak Butlan” kararı ile partiyi etkisizleştirme çabasına girişmişlerdir. Her ne kadar topluma CHP'nin iç işi, parti içi çatışma olarak sunulmaya çalışılmakta ise de meselenin asla CHP meselesi olmadığı mutlaka görülmelidir. Mesele, milleti demokrasiden vazgeçirerek Tom Barrack'ın açıklamalarında ifadesini bulan “Merhametli Monarşi” (ne demekse) düzenine ve federasyona ikna etme meselesidir. Hiç kuşku yok tüm emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin hayalleri tekrar tarihin çöplüğüne atılacaktır

ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ'NİN TARİHSEL SORUMLULUĞU

Atatürkçü Düşünce Derneği'nin kuruluş bildirgesinde şu ifadeler yer almaktadır:

“Atatürk'ün bedensel varlığının artık aramızda bulunmamasından cesaret alan içteki ve dıştaki kimi olumsuz güçler; O'nun yeni Türk Devletini yaratma doğrultusunda ilk adımı attığı 19 Mayıs 1919'un üzerinden geçen yıllarda, Atatürk devrim ve ilkelerine karşı açık ya da kapalı saldırılarını doruğa ulaştırmış bulunmaktadır.”. Bugün görüyoruz ki; 1989 yılında yapılan bu tarihsel uyarı hâlâ güncelliğini korumaktadır. Cumhuriyet

düşmanlığı, laiklik karşıtlığı, etnik bölücülük, Atlantikçi müdahaleler ve emperyalist projeler bugün çok daha organize hale gelmiştir. Ancak Türk milleti sahipsiz değildir. Bu ülkenin; Cumhuriyetine sahip çıkan, Lozan'ı savunan, Atatürk devrimlerini yaşatmaya kararlı milyonlarca yurttaşı vardır.

CUMHURİYET ANDIMIZ

Bizler; Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu Türkiye Cumhuriyeti'ni sonsuza kadar yaşatmaya ant içmiş yurttaşlarız.

Bizler; Cumhuriyetin kazanımlarını, laikliği, ulusal egemenliği, üniter yapıyı, Türk milletinin birliğini, Lozan'ı, Atatürk ilke ve devrimlerini savunmayı tarihsel görev kabul ediyoruz.

Bizler; emperyalizmin yeni Sevr planlarına, etnik bölücülüğe, mezhepçi karanlığa, Cumhuriyet karşıtı girişimlere, Atlantikçi müdahalelere ve ulus devletimizi parçalamaya yönelik her projeye karşı duracağız.

Bizler; Türk milletinin eşit yurttaşlık temelinde birleşmiş büyük bir ulusal kimlik olduğuna inanıyoruz.

Bizler; "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir" sözünü tarihsel birleştirici irade olarak görüyoruz. Bizler; Cumhuriyetimizin temel ilkelerini pazarlık konusu yaptırmayacağız.

Lozan'dan vazgeçmeyeceğiz.

Üniter devletten vazgeçmeyeceğiz.

Laiklikten vazgeçmeyeceğiz.

Tam bağımsız Türkiye idealinden vazgeçmeyeceğiz.

PAROLAMIZ TEKTİR VE DEĞİŞMEZ "YA İSTİKLÂL YA ÖLÜM"!

Çünkü biliyoruz: Cumhuriyet yalnızca bir yönetim biçimi değildir.

Cumhuriyet; bağımsızlıktır. Cumhuriyet; onurdur.

Cumhuriyet; aydınlanmadır. Cumhuriyet; millet iradesidir.

Emperyalizmin bu sinsi tuzakları Kurtuluş savaşımız, Kuvayı Milliye destanımız ve Türk aydınlanma devrimleri ile nasıl bozulduysa şimdide öyle bozulacaktır.

Ancak Mustafa Kemal Atatürk'ün kurduğu CUMHURİYETİMİZ VE KEMALİST DEVRİM başta bu coğrafyada ve dünyada sonsuza dek mazlum uluslara örnek olmaya devam edecek ve biliyoruz ki; emperyalistler ile onun işbirlikçileri dün olduğu gibi bugünde yenileceklerdir. Mustafa Kemal Atatürk'ün yaktığı bağımsızlık meşalesi; Türk milletinin ellerinde sonsuza dek yaşayacaktır.

- Üniter Ulus Devlet yapımızın, Laik Cumhuriyetimizin, Dil Birliğimizin, ülkemiz ve milletimizle bölünmez bütünlüğümüzün ve ulus olma bilincimizin vazgeçilmezliği,
- Atatürk'ün “Türkiye Cumhuriyeti’ni kuran Türkiye halkına Türk Milleti denir” tümcesinde ifadesini bulan ve anayasamızın da 66. maddesi ile hükme bağladığı millet tanımının ve “Türklük” kavramının tartışılmazlığı,
- Politikaları, uygulamaları ve eserleriyle her alanda başarısı kanıtlı Cumhuriyetimizin kuruluş felsefesi “Atatürkçü Düşünce Sistemi” nin günümüzün de şaşmaz pusulası, geçerli reçetesi olduğunu,
- Milletimizin Demokratik, Laik ve Sosyal bir Hukuk Devletinin özgür yurttaşları değil de emperyalizm boyunduruğunda, orta çağ artığı Totaliter-Teokratik bir uydu devletin tebaası olmaya asla razı olmayacağını,
- Gerekenin, kuruluşta olduğu gibi meclis eksenli, kuvvetler ayrılığına dayalı, yurttaşların eşitliği esash bir hukuk devleti olan Atatürk Cumhuriyeti’ni yeniden yaratmak olduğunu Önemle vurguluyoruz.

YAŞASIN TAM BAĞIMSIZ LAİK DEMOKRATİK TÜRKİYE CUMHURİYETİ!

YAŞASIN YENİDEN ATATÜRK CUMHURİYETİ!

YAŞASIN KEMALİST DEVRİM!

NE MUTLU TÜRKÜM DİYENE!

Gürhan Akdoğan
ATATÜRKÇÜ DÜŞÜNCE DERNEĞİ
Bursa Şubesi
Yönetim Kurulu Başkanı

BURSA NUTKU

Türk genci, inkılapların ve rejimin sahibi ve bekçisidir.
Bunların lüzumuna, doğruluğuna herkesten çok inanmıştır.
Rejimi ve inkılapları benimsemiştir.
Bunları zayıf düşürecek en küçük veya en büyük bir kıpırtı ve bir hareket duydu mu, bu memleketin polisi vardır, jandarması vardır, ordusu vardır, adliyesi vardır demeyecektir.
Hemen müdahale edecektir.
Elle, taşla, sopa ve silahla... Nesi varsa onunla kendi eserini koruyacaktır.
Polis gelecektir; asıl suçluları bırakıp suçlu diye onu yakalayacaktır.
Genç, "Polis henüz inkılap ve Cumhuriyetin polisi değildir" diye düşünecek, fakat asla yalvarmayacaktır.
Mahkeme onu mahkûm edecektir.
Genç, "Demek adliyeyi de ıslah etmek, rejime göre düzenlemek lazım" diye düşünecektir.
Onu hapse atacaklar.
Kanun yolundan itirazlar yapılacaktır.
Genç diyecek ki:
"Ben inanç ve kanaatimin icabını yaptım. Müdahalede ve hareketimde haklıyım. Eğer buraya haksız olarak gelmişsem, bu haksızlığı meydana getiren sebepleri ve amilleri düzeltmek de benim vazifemdir."

Bursa/ 06 Şubat 1933

**“TÜRKİYE CUMHURİYETİ’Nİ KURAN TÜRKİYE HALKINA
TÜRK MİLLETİ DENİR.”**

K. Atatürk